

[Ole Espersen]

Begrænsningen kommer ind nu ved den nye bekendtgørelse, og det er en meget alvorlig begrænsning, der er tale om.

Ministerens bemærkning om, at man har en hjemmel, men at man nu vil tage diskussionen i forbindelse med lovgivningen, kunne jeg i og for sig godt forstå, men når man tilbagekalder en bekendtgørelse, der er udstedt, kan det kun skyldes, at man ikke mener, der var hjemmel for den. Ellers ville man da ikke tilbagekalde den.

Jeg vil gerne spørge supplerende, hvorfor man tilbagekalder en bekendtgørelse, som man mener man har hjemmel til, og som efter ministeriets opfattelse er en opfyldelse af en aftale med Kommunernes Landsforening. Hvorfor tilbagekalder man den, hvis den både er hjemlet og repræsenterer en opfyldelse af aftalen med Kommunernes Landsforening?

**Jytte Hilden (S):**

Mit spørgsmål ligger i forlængelse af hr. Ole Espersens spørgsmål og er afledt af ministerens sidste svar, og det lyder: Hvorfor begyndte ministeren ikke med at fremsætte et lovforslag?

Den aftale, der blev indgået mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, blev indgået for mere end en måned siden, nemlig sent på aftenen den 27. september. Hvis offentligheden skal have nogen chance for at følge med i, hvad vi forbereder af ændringer, må det være rimeligt, at man først får placeret et lovforslag på Folketingets bord og derefter som en følge af det lovforslag, der er en følge af en aftale, ændrer bekendtgørelser og forretningsorden.

Mit spørgsmål er derfor, hvorfor vi ikke har set ministerens lovforslag.

**Socialministeren (Aase Olesen):**

Først til hr. Taanquist: Jeg kan ikke på stående fod give eksempler på, om vi tidligere har begrænset ankesmuligheder, men det vil jeg gerne svare på skriftligt. Det kan jeg ikke svare på her.

Dernæst til hr. Ole Espersen, der spørger, hvorfor vi tilbagekalder, når vi mener, at der er hjemmel. Dertil siger jeg, at vi altså mente, at der var hjemmel, da vi lavede det.

Nu er der fra juridisk hold – og jeg vil gerne understrege, at det er den juridiske ekspertise, der har udtalt sig – rejst tvivl, og denne tvivl vil

vi gerne tage til følge. Det gør vi ved at ophæve bekendtgørelsen, så vi ikke skal fortsætte med at diskutere spørgsmålet.

I øvrigt vil jeg sige til fru Jytte Hilden, at jeg er bange for, at hun blander aftaler sammen. Den aftale, som denne stramning er et resultat af, er den aftale, der i sommeren 1990 blev indgået om kommunernes økonomi, og ikke den aftale, som nu bliver udmøntet i et lovforslag, og som netop er sendt ud til høring hos berørte instanser, og hvoraf jeg også har sendt et foreløbigt udkast til fru Jytte Hilden i går.

**Jytte Hilden (S):**

Det er ikke, fordi jeg ønsker at blande tingene sammen, men det var ministeren selv, der i sit forrige svar blandede tingene sammen, idet ministeren – sådan som jeg hørte svaret – sagde, at hun ønskede at få en lovhjemmel. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvad det er, ministeren blander sammen.

**Socialministeren (Aase Olesen):**

Jeg blander ikke noget sammen. Vi har en aftale med kommunerne fra i sommer, da der blev udtrykt ønske om disse stramninger, og hvor regeringen gik ind på at stramme. Derfor lavede vi ændringen af bekendtgørelsen.

Derudover er der så her i september 1990 lavet en helt anden aftale, vedrørende omlægning af tildelingen af førtidspensionskompetencen og refusionerne, og så siger vi, at når vi alligevel skal lave denne lov om, kan vi naturligvis indføje denne bestemmelse, sådan at Folketinget får lejlighed til at tage stilling til indholdet i bestemmelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 94**

2) Til *socialministeren* af:

**Taanquist (S):**

»Vil ministeren redegøre for den reelle forskel på amsankenævnenes og Den Sociale Ankestyrelses muligheder for at omgøre kommunale beslutninger efter ministerens ændringer af forretningsordenen for de to organer?«

Skriftlig begrundelse

I overensstemmelse med regeringens aftale